

Modtaget via elektronisk post. Der tages forbehold for evt. fejl

Europaudvalget
(Alm. del - bilag 1123)
økonomi- og finansministerråd
(Offentligt)

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg og deres
stedfortrædere

Bilag/Journalnummer	Kontor	
1 400.C.2-0	EU-sekr.	30. maj 2000

Med henblik på mødet i Folketingets Europaudvalg den 31. maj 2000 - dagsordenspunkt rådsmøde (økonomi- og finansministre) den 5. juni 2000 - vedlægges Økonomiministeriets notat vedrørende dagsordenspunkt 2, 3 og 7, der forventes optaget på dagsordenen for rådsmødet.

Aktuelt notat vedrørende forelæggelserne af Rådsmøde (økonomi- og finansministre) den 5. juni 2000 i Folketingets Europaudvalg den 31. maj 2000

Hermed vedlægges følgende aktuelle notater til brug for mødet i Folketingets Europaudvalg den 31. maj 2000:

2. Forberedelse af Rådsmøder i Santa Maria de Feira

Konvergensrapporter fra Kommissionen og ECB

Forslag til rådebslutning vedrørende artikel 122(2)

2. Assistance til Montenegro

7. Hvidvask

Fremskridtsrapport fra formandskabet

De aktuelle notater vedrørende de øvrige dagsordenspunkter er tidligere fremsendt.

Aktuelt notat til brug for mødet i Folketingets Europaudvalg den 31. maj 2000 vedrørende ECOFIN-rådsmødet den 5. juni 2000

Dagsordenspunkt: Forberedelse af rådsmøder i Santa Maria da Feira (Konvergensrapporter fra Europa-Kommissionen og ECB samt forslag til rådebslutning på baggrund af artikel 122, stk. 2.)

Baggrund

Europa-Kommissionen og Den Europæiske Centralbank (ECB) skal ifølge EU-traktaten (art. 122, stk. 2 og art. 121, stk. 1) aflægge beretning til Rådet for Den Europæiske Union mindst en gang hvert andet år eller på anmodning fra et medlemsland med dispensation "om medlemsstaternes opfyldelse af deres forpligtelser med hensyn til virkeliggørelsen af Den Økonomiske og Monetære Union".

Rapporterne indeholder alene vurderinger af konvergenssituationen i Grækenland og i Sverige. Dette sker på baggrund af, at Kommissionen i 1998 vurderede, at Grækenland og Sverige ikke opfyldte alle konvergenskriterierne. I lyset af, at Danmark og Storbritannien ikke har ønsket at deltage i den fælles valuta (de to lande har ØMU-forbehold), foretages der ingen egentlig vurdering af de to lande.

Den græske økonomi- og finansminister har den 9. marts 2000 anmodet om at få vurderet Grækenlands ansøgning om ophævelse af dets status som medlemsland med dispensation.

Formål og indhold

Formålet er at undersøge, hvorvidt Grækenland og Sverige har opnået en høj grad af vedvarende konvergens og om de overholder de lovgivningsmæssige krav, som de nationale centralbanker skal opfylde for at blive en integrerende del af Det Europæiske System af Centralbanker (ESCB).

Europa-Kommissionens konvergensrapport

Grækenland

Det er kommissionens vurdering, at Grækenland opfylder konvergenskriterierne.

" Lovgivningen i Grækenland er i overensstemmelse med EU-traktaten og ESCB-statutten, såfremt det græske parlament stadfæster en ny statut for den græske centralbank.

" Den gennemsnitlige inflation i Grækenland har gennem de 12 måneder fra april 1999 til marts 2000 været på 2,0 pct., hvilket er under konvergenskriteriet på 2,4 pct. Forbedringen i den græske prisstabilitet er skabt på et sundt fundament, men det vil være nødvendigt at opretholde en stram finanspolitik for at imødegå et inflationært pres.

" I december 1999 blev Grækenland taget af listen over lande med uforholdsmæssige store budgetunderskud. Budgetunderskuddet er faldet fra 10,2 pct. af BNP i 1995 til 1,6 pct. i 1999, hvilket er under konvergenskravet på 3

pct. Den samlede offentlige gæld var størst i 1996 med 111,3 pct. af BNP og er i 1999 faldet til 104,4 pct. Gælden forventes at falde til under 100 pct. i 2001.

" Den græske drakme har deltaget i ERM fra marts 1998 og indtrådte i ERM-II 1. januar 1999, hvilket tilsammen er længere end konvergenskravet på 2 år. Kursen på drakmen har ikke oplevet voldsomme udsving i den nævnte periode, men kursen på drakmen er blevet revalueret overfor euro i januar 2000.

" Den gennemsnitlige rente i Grækenland fra april 1999 til marts 2000 har været på 6,4 pct., hvilket er under konvergenskravet på 7,2 pct.

Sverige

Kommissionen vurderede allerede i 1998, at Sverige opfyldte de tre konvergenskriterier om pristabilitet, offentlige budgetter og renteniveau, mens valutakurskriteriet ikke var opfyldt. Samtidig var det vurderingen, at den svenske lovgivning ikke var i overensstemmelse med EU-traktaten og ESCB-statutten. Kommissionen har ikke ændret på nogle af disse vurderinger sin Konvergensrapport 2000.

ECB's konvergensrapport

Grækenland

ECB er generelt enig med Kommissionen i, at den græske konvergens har udviklet sig positivt i de seneste år. ECB konkluderer ikke klart om Grækenland opfylder de enkelte konvergenskrav, men har følgende hovedkommentarer til udviklingen:

" Lovgivningen i Grækenland er i overensstemmelse med EU-traktaten og ESCB-statutten, såfremt det græske parlament stadfæster en ny statut for den græske centralbank.

" I løbet af referenceperioden fra april 1999 til marts 2000 var den græske inflation 2,0 pct., hvilket er under referenceværdien. I perioden siden 1998 er inflationen i Grækenland reduceret markant og ligger nu tættere på det niveau, der i almindelighed anses som foreneligt med prisstabilitet.

De seneste prognoser tyder på en inflation på mellem 2,2 pct. og 2,4 pct. for 2000 og på mellem 2,3 pct. og 2,7 pct. for 2001. Den fremtidige prisudvikling i Grækenland er udsat for en række risici i opadgående retning. En reduktion af presset på lønninger og priser - uden yderligere engangstiltag - afhænger af, hvorvidt regeringens økonomisk-politiske strategi er troværdig. Det indebærer især finanspolitiske samt strukturpolitiske tiltag, som har til hensigt at forbedre produkt- og arbejdsmarkedet.

" Hvad angår finanspolitikken, var det offentlige budgetunderskud i 1999 1,6 pct. af BNP, dvs. et godt stykke under referenceværdien på 3 pct. af BNP, og

gældskvoten var 104,4 pct. af BNP, dvs. langt over referenceværdien på 60 pct. af BNP. I forhold til 1998 er budgetunderskuddet aftaget med 1,5 procentpoint af BNP og gældskvoten faldet med 1 procentpoint. Man skal stadig være opmærksom på konvergenskravet (når det er over 60 pct. af BNP) om gældskvoten "falder tilstrækkeligt og nærmer sig referenceværdien i et tilfredsstillende tempo" og på, hvorvidt der er tale om en holdbar udvikling i de offentlige finanser.

" Den græske drakme har deltaget i valutakursmekanismen i Det Europæiske Monetære System (EMS) siden 16. marts 1998 og indtrådte i ERM2 ved starten af tredje fase af ØMU. Under hele referenceperioden på 2 år fra april 1998 til marts 2000 blev drakmen normalt handlet til et godt stykke over centralkursen. Valutakursvolatiliteten aftog markant i referenceperioden og de betydelige korte rentespænd viste også en gradvist faldende tendens fra og med september 1998. Efter en gradvis depreciering igennem det meste af 1999 og en revaluering af centralkursen med 3,5 pct. i januar 2000 blev drakmen handlet til GRD 333,89 over for euroen i marts 2000, dvs. 2,0 pct. over den nye centralkurs.

" I referenceperioden fra april 1999 til marts 2000 har den lange rente i gennemsnit været 6,4 pct., dvs. under referenceværdien. I marts 2000 var forskellen mellem den lange rente i Grækenland og gennemsnittet for euroområdet ca. 0,8 procentpoint. Forskellen mellem den lange rente i Grækenland og gennemsnittet for euroområdet i den 3-måneders periode, der sluttede i marts 2000, var 540 basispoint.

Sverige

Inflationen i Sverige var fra april 1999 til marts 2000 på 0,8 pct., hvilket er under referenceværdien. Den lange rente var på 5,4 pct., hvilket også er under referenceværdien. I 1999 havde Sverige et budgetoverskud på 1,9 pct. af BNP, mens gældskvoten var på 65,5 pct. af BNP. Gældskvoten var således over referenceværdien på 60 pct. af BNP, men gælden er faldet hele 12,2 procentpoint siden 1994.

Sverige deltager ikke i ERM-II, hvorfor valutakurskriteriet ikke er overholdt. Statuten for Sveriges Riksbank er ikke tilpasset med henblik på bankens juridiske integration i ESCB. Lovgivning og aktindsigt og tavshedspligt skal gennemgås på baggrund af reglerne i ESCB-statuttens art. 38.

Forhandlingssituationen

Sagen har ikke tidligere været drøftet i COREPER eller Finansrådsgruppen, men er på dagsordenen på EFC-mødet den 26. maj 2000.

Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

Sagen vurderes ikke at have statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Sagen er ikke vurderet i forhold til nærheds- og proportionalitetsprincippet.

Forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Aktuelt notat til Folketingets Europaudvalg for rådsmøde (økonomi- og finansministre) den 5. juni 2000.

Dagsordenspunkt: Ekstraordinær assistance til Montenegro

Nyt notat

1. Baggrund

På ECOFIN-mødet den 5. juni 2000 vil spørgsmålet om EIB-långivning til Montenegro blive behandlet.

Baggrunden for dagsordenspunktet er, at EU ved flere lejligheder har udtrykt sin vilje til at yde økonomisk assistance til Montenegro, bl.a. for at understøtte den demokratisk valgte regering i Montenegro og dennes økonomiske reformproces, samt for at undgå en ny alvorlig krise i regionen.

Senest blev spørgsmålet diskuteret på ECOFIN den 8. maj, hvor et forslag om at yde ekstraordinær gavebistand på op til 20 mio. euro til Montenegro opnåede principiel støtte.

På ECOFIN den 8. maj diskuteredes også et forslag fra Kommissionen om at yde en ekstraordinær 100% garanti til Den Europæiske Investeringsbank (EIB) for tab på lån på op til 50 mio. euro ydet til Montenegro i perioden 2000-2001.

Rådet anmodede om, at der blev foretaget en nærmere analyse af forslaget om garantistillelse, herunder konkrete forslag til hvorledes de foreslåede projekter var tænkt udført og finansieret. Med udgangspunkt i denne analyse vil ECOFIN igen tage en drøftelse på mødet den 5. juni.

2. Indhold

På ECOFIN den 5. juni ventes Kommissionen at fremlægge sin og EIB's analyse af konkrete projekter, og på denne baggrund vil forslaget på ny skulle diskuteres.

Baggrunden for Kommissionens forslag er en rapport fra EIB om mulighederne for at udvide låneaktiviteterne til Montenegro ved at oprette en ny lånefacilitet. Den foreslåede lånefacilitet vil gælde for årene 2000-2001, og EIB vil under den kunne udlåne op til 50 mio. euro til passende investeringsprojekter i Montenegro.

Ifølge rapporten fra EIB er en forudsætning for at gennemføre den foreslåede lånefacilitet, at EU s tiller en 100% garanti for tab på de ydede lån.

EIB's långivning til Montenegro vil under den foreslåede lånefacilitet skulle ske efter de normale procedurer for EIB-långivning, og den foreslåede nye långivning vil endvidere være afhængig af, at der opnås en afklaring vedrørende eksisterende restancer på allerede ydede EIB-lån til Montenegro.

EU-garantien til den foreslåede lånefacilitet vil ligge uden for det generelle EIB-mandat givet af EU.

3. Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

I det omfang Kommissionens forslag kan finde finansiering under de gældende EU-budgerrammer har forslaget ingen statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser.

4. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

EU har i kraft af sin størrelse og internationale rolle særlige muligheder for at yde effektiv assistance til Montenegro.

5. Høring

Kommissionen og EIB's rapport om eventuel EIB-långivning til Montenegro og Kommissionens forslag om at yde garanti for eventuel EIB-långivning til Montenegro har ikke været sendt i høring.

6. Forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Spørgsmålet om ekstraordinær assistance til Montenegro har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg forud for Rådsmødet (økonomi- og finansministre) den 8. maj.

Aktuelt notat til brug for mødet i Folketingets Europaudvalg den 31. maj 2000 vedrørende ECOFIN-rådsmødet den 5. juni 2000

Dagsordenspunkt 7: Hvidvaskning - fremskridtsrapport fra formandsskabet: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 91/308/EØF af 10. juni 1991 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge (KOM (1999) 352)).

Nyt notat

Baggrund

Kommissionen har den 14. juli 1999 fremsat forslag til ændring af direktiv 91/308/EØF om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle

system til hvidvaskning af penge (hvidvaskdirektivet). Forslaget er fremsat med henvisning til hjemlen i Traktatens artikel 47, stk. 2, jf. artikel 251, hvorefter Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Det gældende hvidvaskdirektiv pålægger den finansielle sektor en række pligter med henblik på at få kendskab til og efterfølgende underrette politiet om transaktioner, der kan have tilknytning til hvidvask af penge. Med henblik på at lette politiets efterforskning er der i direktivet bl.a. fastsat krav om kundeidentifikation.

Set i lyset af udviklingen i kriminaliteten siden 1991 har Europa-Parlamentet i to rapporter anmodet Kommissionen om at ajourføre og udvide hvidvaskdirektivets anvendelsesområde. Det Europæiske Råd har den 16.-17. juni 1997 godkendt en handlingsplan til bekæmpelse af organiseret kriminalitet, der bl.a. indeholder en henstilling om yderligere initiativer til bekæmpelse af hvidvask af penge.

Kommissionen har på denne baggrund fremsat forslag til et ændringsdirektiv, der bl.a. udvider hvidvaskdirektivets anvendelsesområde til at omfatte virksomheder og personer udenfor den finansielle sektor. Forslaget er udtryk for en minimumsharmonisering på området.

Der foreligger endnu ikke en udtalelse fra Europa-Parlamentet.

Til brug for ECOFIN-rådsmødet den 5. juni 2000 har formandsskabet udarbejdet en fremskridtsrapport. Denne rapport indeholder en bred beskrivelse af forhandlingssituationen og af de spørgsmål, som drøftelserne især har koncentreret sig om. Fremskridtsrapporten indeholder en beskrivelse af følgende emner:

- ? kriminalitetsbegrebet,
- ? direktivets anvendelsesområde,
- ? forholdet til (kredit- og finansieringsinstitutter) i tredjelande,
- ? advokatråd m.f.l. som underretningssenhed i 1. instans samt
- ? samarbejde mellem Kommissionen og de nationale underretningssenheder.

På mødet i ECOFIN den 5. juni 2000 forventes det, at formandsskabet vil fremlægge fremskridtsrapporten.

Direktivforslagets formål og indhold

Direktivforslaget indeholder bestemmelser, der dels udvider direktivets anvendelsesområde dels ajourfører direktivet på baggrund af de hidtidige erfaringer med dets anvendelse.

Ifølge forslaget udvides bestemmelsen om, hvilken kriminalitet der er relevant i hvidvaskssammenhæng og derfor skal indberettes. Det gældende direktiv foreskriver alene en pligt til at indberette ved mistanke om hvidvask af udbytte fra narkotikakriminalitet, medens forslaget udvider indberetningspligten til også at omfatte kriminelle handlinger, der kan henføres til organiseret kriminalitet samt svig m.m. med EU-midler.

Endvidere udvider forslaget kredsen af virksomheder og personer, der omfattes af en pligt til at foretage indberetning ved mistanke om hvidvask. Da der i dag allerede er fastsat en indberetningspligt for den finansielle sektor, vedrører udvidelsen den ikke-finansielle sektor. Følgende foreslås tillige omfattet: revisorer og eksterne regnskabskyndige, ejendomsmæglere, advokater, forhandlere af ædelmetaller, personer eller selskaber, der forestår v&aeli g;rditransporter, samt kasinoindehavere og personer eller selskaber, der forestår driften og/eller ledelsen af kasinoer.

Som udgangspunkt skal der gælde de samme pligter med hensyn til f.eks. kundeidentifikation og interne uddannelsesprogrammer for den udvidede kreds, som der i dag gælder for den finansielle sektor. Dog er der foreskrevet særregler for advokater med henvisning til den særlige rolle, som disse varetager som forsvarer i straffesager.

Også for kasinoer er der foreslået særregler, idet kravet om kundeidentifikation alene skal finde anvendelse på kunder, der køber eller indløser spillemærker til en værdi, der modsvarer eller overstiger 1000 Euro.

I et nyt bilag til hvidvaskdirektivet foreslår Kommissionen, at der for kredit- og finansieringsinstitutter fastsættes nærmere regler for identifikation af kunder i de situationer, hvor der ikke er direkte kundekontakt.

For så vidt angår den finansielle sektor har Kommissionen endvidere foreslået, at der fastsættes klarere regler for, hvortil filialer af kredit- og finansieringsinstitutter med hjemsted i EU skal foretage underretning om hvidvask.

Herudover foreslås det, at der ved svig m.m. med EU-midler skabes grundlag for et samarbejde - herunder udveksling af oplysninger om mistænkelige transaktioner - mellem Kommissionen og de nationale politimyndigheder på hvidvaskområdet.

Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

Det gældende hvidvaskdirektiv er gennemført ved lov nr. 348 af 9. juni 1993 om forebyggende foranstaltninger mod hvidvaskning af penge. Denne lov regulerer den finansielle sektors indberetningspligt. Herudover er der ved lov nr. 1096 af 22. december 1993 om bl.a. ændring af lov om spillekationer indsat visse bestemmelser om forebyggelse og opdagelse af hvidvask af penge i kasinoloven.

Kommissionens direktivforslag vil nødvendiggøre ændringer i den gældende hvidvaskregulering bl.a. med henblik på at regulere den kreds af virksomheder og personer uden for den finansielle sektor, som nu foreslås omfattet af en indberetningspligt.

Der vil endvidere være behov for at foretage justeringer i afgrænsningen af, hvilken kriminalitet den finansielle og den ikke-finansielle sektor skal foretage indberetning om. Ifølge hvidvaskloven skal der foretages indberetning ved mistanke om, at der hvidvaskes udbytte, der stammer fra en overtrædelse af straffeloven, men afhængig af forhandlingsresultatet kan der blive behov for at udvide indberetningspligten til også at omfatte visse alvorlige overtrædelser af særlovgivningen.

Endelig er der hverken ved lov eller bekendtgørelse fastsat bestemmelser svarende til de i bilaget til direktivforslaget optagne bestemmelser om kundeidentifikation. Kommissionen har oplyst, at bilaget er en del af direktivet og derfor forudsættes gennemført i den nationale lovgivning.

Det må forventes, at den foreslåede udvidelse af indberetningspligten til dele af den ikke-finansielle sektor vil resultere i flere indberetninger om hvidvask til Statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet, hvorunder det danske hvidvasksekretariat hører. Det er imidlertid ikke muligt på nuværende tidspunkt at angive, hvor mange nye indberetninger der vil blive indgivet på årsbasis. Administrative byrder forbundet med en udvidelse af kredsen af underretningspligtige skal dog sammenholdes med det øgede provenu for staten, der vil kunne opnås ved konfiskation af udbytte fra den indberettede kriminalitet.

Som Kommissionens forslag er udformet vil det have samfundsmæssige konsekvenser, idet de erhverv, der foreslås inddraget under direktivet, vil skulle udarbejde interne regler om betryggende kontrol- og kommunikationsprocedurer samt uddannelses- og instruktionsprogrammer for medarbejderne. Endvidere skal disse regler efterleves ved i praksis bl.a. at kræve kundelegitimation og efterfølgende opbevare disse identitetsoplysninger samt dokumenter og registreringer vedrørende de foretagne transaktioner i mindst 5 år.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Kommissionens forslag er fremsat under 1. søjle, idet det fastsætter en række specifikke forpligtelser for den finansielle sektor og dele af den ikke-finansielle sektor med henblik på at bekæmpe hvidvaskning af penge. Den strafferetlige behandling af hvidvaskning af penge, som henhører under 3. søjle, omfattes derimod ikke.

Da kriminalitet udøves såvel nationalt som grænseoverskridende, er det hensigtsmæssigt, at nye tiltag med henblik på at bekæmpe hvidvask af penge indføres på grundlag af fællesskabsretlige regler. En effektiv indsats mod hvidvask af penge - herunder hvidvask af penge, der hidrører fra EU-svig - forudsætter en fælleseuropæisk indsats, der både har udgangspunkt i et udvidet kriminalitetsbegreb og forpligter flere erhverv til at foretage indberetning ved mistanke om hvidvask.

Kommissionen har vedrørende udvidelsen af hvidvaskdirektivets anvendelsesområde som udgangspunkt forudsat, at de forpligtelser, der i dag påhviler den finansielle sektor, skal finde tilsvarende anvendelse på de nye erhverv. Kommissionen har ikke nærmere begrundet, hvorfor disse forpligtelser skal gælde fuldt ud for disse erhverv. Der synes heller ikke at være behov for at anvende samtlige regler pålagt den finansielle sektor for at opfylde det overordnede sigte med direktivforslaget.

Høring

Direktivforslaget blev i slutningen af september 1999 sendt i høring hos en række ministerier og organisationer. Det generelle indtryk af høringen er, at man af kriminalpræventive grunde støtter det overordnede sigte i Kommissionens forslag om dels at udvide underretningspligtens omfang til at omfatte flere kriminelle handlinger end efter det gældende direktiv dels at udvide den kreds, der skal foretage indberetning ved mistanke om hvidvask.

Dog findes udvidelsen af begrebet "kriminel handling", der afgrænser underretningspligtens omfang, for uklar. Det foreslås, at der foretages en præcisering.

Udvidelsen af direktivets anvendelsesområde til at omfatte en række nye erhverv har især givet anledning til bemærkninger fra advokater, revisorer og ejendomsmæglere. For samtlige af disse grupper gælder det, at de principielt er modstandere af at blive omfattet af hvidvaskningsdirektivet. I relation til advokat- og revisorhvervet henvises bl.a. til det særlige fortrolighedsforhold mellem erhvervets udøver og dennes klient og de beskyttels esværdige hensyn bag denne fortrolighed, som grundlag for, at man ikke skal omfattes af direktivet. Såfremt man måtte blive omfattet af direktivet ønsker advokaterne, at denne erhvervsgruppes inddragelse under hvidvaskdirektivet begrænses til køb og salg af fast ejendom samt transaktioner i forbindelse med forvaltning af klientmidler. På samme møde ønsker revisorerne - under hensyntagen til, at der ikke sker en forskelsbehandling for sammenlignelige rådgivningsydelser mellem erhvervene - at denne erhvervsgruppes inddragelse under hvidvaskdirektivet begrænses til lovpligtig revision.

For samtlige nye erhvervsgrupper er det mere generelt blevet fremført, at såfremt disse skal omfattes af direktivet, bør det ske på en sådan måde, at de ikke pålægges unødige administrative byrder, og at der ikke sker en uhensigtsmæssig konkurrenceforvridning mellem erhvervene.

Særligt for så vidt angår spillekationer har Casinoforeningen bemærket, at man af praktiske grunde ikke kan tilslutte sig Kommissionens forslag om, hvornår der skal ske identifikation af kunderne. Man henholder sig i stedet til de gældende regler i lov om spillekationer, hvorefter der skal ske identifikation allerede ved kundens indtræden i kasinoet.

Finansrådet og Forsikring & Pension har haft bemærkninger til bilaget om legitimation ved transaktioner uden direkte kundekontakt. Organisationerne finder under henvisning til nærhedsprincippet, at dette område skal reguleres nationalt.

Forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Folketingets Europaudvalg har modtaget faktuelte notat af 21. september 1999.